

Biblická hodina – 24.11.2022

Suspírium: „Takto hovorí Hospodin: „V čase priazne ti odpoviem a v deň spásy ti pomôžem.“ (Iz 49,8a) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 19: „Ó, Bože nado mnou...“

Modlitba

Ďakujeme Ti, Pane náš, že Tvojou múdrosťou, ktorou sa tvorí bázeň, všetko prekonáme. Ty si jediný, Ktorý prichádzaš ako Pán, ale konáš v našich životoch ako najpokornejší sluha. Ty vieš, čo je pre nás osožné, kde je naše miesto a kto sú naši spolupracovníci. Odpusť nám, že častokrát sa točíme len okolo našich snoch. Chceme vedieť, stoj, čo stoj, ako sa máme zachovať. Vykladaj nám, – prosíme –, drahý Hospodine náš, naše sny, a ukáž nám to, že Tvojím snom je naše spasenie, nie moc, nie hanba a nie spravodlivosť človeka, ale to nebeské uistenie, že sme Tvoji už tu na zemi. Príď medzi nás, – prosíme –, a vyučuj nás Tvojimi cestami, aby sme badali to, čo si nám pripravil, aby sme získali to, čo si pre nás vykonal Ty sám. Skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, vypočuj našu modlitbu a navštív Tvoje deti, ktoré sa chcú vzdelávať v poznaní Tvojej lásky a štedrosti. Boh Otec, Syn a Duch Svätý, požehnaj naše stretnutie okolo Tvojho Slova a buď k nám zhovievavý. Amen.

Biblický text: Kniha Proroka Daniela 2. kapitola, 24-49. veršov

„Daniel teda išiel k Arjókovi, ktorého kráľ poveril vyhubením babylonských mudrcov, a povedal mu: Nevyhub babylonských mudrcov, zaveď ma pred kráľa a ja mu sen vyložím. Nato Arjók urýchlene predviedol Daniela pred kráľa a povedal mu: Našiel som muža z judských zajatcov, ktorý by mohol kráľovi rozpovedať sen a jeho význam. Kráľ povedal Danielovi, ktorého meno je Béltšaccar: Máš schopnosť vyrozprávať mi sen, ktorý som mal, a vysvetliť mi ho? Daniel kráľovi odpovedal: Tajomstvo, ktoré kráľ žiada, nie sú schopní kráľovi vysvetliť mudrci, zaklínači, mágovia ani veštcí. Je však Boh na nebi, ktorý odhaľuje tajomstvá a oboznámi kráľa Nebúkadnecara s tým, čo príde v neskorších dňoch. Toto je tvoj sen a videnia, ktoré ti prebiehali hlavou na lôžku: Kráľ, na lôžku ti prichádzali myšlienky o tom, čo sa má udiať neskôr. Ten, čo odhaľuje tajomstvá, dal ti vedieť, čo bude. Čo sa mňa týka, toto tajomstvo mi nebolo odhalené preto, žeby moja múdrosť prevyšovala všetky živé tvory, ale aby bol kráľ oboznámený s významom sna a spoznal myšlienky srdca. Ty, kráľ, videl si akúsi mohutnú sochu. Tá socha bola veľká a jej lesk bol veľmi silný; stála pred tebou a jej výzor naháňal strach. Jej hlava bola z rýdzeho zlata, prsia a ramená zo striebra, brucho a bedrá z bronzu. Jej nohy boli zo železa a chodidlá čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny. Díval si sa, až sa bez zásahu rúk odštiepil kameň a zasiahol chodidlá sochy, čo boli zo železa a z hlíny, a rozdrvil

ich. Potom sa železo, hlina, bronz, striebro a zlato naraz rozpadli a boli ako plevy z letnej holohumnice; zdvihol ich vietor a nikde sa už nenašli. Z kameňa, čo zasiahol sochu, stal sa veľký vrch a zaplnil celú zem. Toto je sen a kráľovi podáme jeho výklad. Ty, kráľ, si najväčší kráľ, ktorého Boh nebies obdaroval silou, mocou a vznešenosťou. Tebe dal do rúk ľudí, poľnú zver a nebeské vtáctvo na každom mieste, kde prebývajú, a nechal ňa nad nimi všetkými vládnuť: Ty si hlava zo zlata. Po tebe povstane iné kráľovstvo, menšie ako tvoje, a ďalšie, tretie kráľovstvo z bronzu, ktoré bude vládnuť na celej zemi. Štvrté kráľovstvo bude mocné ako železo, ktoré drví a rozdrúza všetko, a ako železo, čo toto všetko rozbija, bude droviť a rozbijať. To, že si videl chodidlá a prsty čiastočne z hrnčiarskej hlíny a čiastočne zo železa, znamená, že kráľovstvo bude rozdelené. Bude v ňom niečo z pevnosti železa, pretože si videl železo premiešané s ílovitou hlinou. Prsty chodidiel čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny znamenajú, že kráľovstvo bude sčasti mocné a sčasti krehké. To, že si videl železo zmiešané s ílovitou hlinou, znamená, že sa síce budú medzi sebou miešať, ale nebudú súdržní, tak ako sa železo nespojí s hlinou. V dňoch týchto kráľov Boh nebies dá povstať kráľovstvu, ktoré bude trvať naveky, nebude zničené a nebude patriť inému ľudu. Rozdrví všetky tie kráľovstvá a skoncuje s nimi, ono však bude stáť naveky. To, že si videl kameň odštiepený z hory bez zásahu rúk, ktorý rozdrvil železo, bronz, hlinu, striebro a zlato, znamená, že veľký Boh oboznámil kráľa s tým, čo nastane. Sen je pravdivý a jeho výklad je spoľahlivý. Nato kráľ Nebúkadnecar padol tvárou na zem, klaňal sa Danielovi a rozkázal, aby mu priniesli nekrvavú kadidlovú obeť. Kráľ Danielovi odpovedal: Naozaj, tvoj Boh je Najvyšší Boh, Pán kráľov, ten, čo odhaľuje tajomstvá, keďže si bol schopný odhaliť toto tajomstvo. Potom kráľ Daniela povýšil, dal mu premnoho veľkých darov, ponechal mu vládu nad celou provinciou Babylonu a urobil ho hlavným predstaveným všetkých babylonských mudrcov. Daniel si od kráľa vyžiadaval, aby do spravovania babylonskej provincie zaradil Šadracha, Měšacha a Abéd-Nega; sám Daniel však ostal na kráľovskom dvore.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

24-28.verš

Daniel, vyzbrojený Božou múdrosťou a modlitebným pozadím priateľov, sa veľmi ponáhľal k Arjókov, aby zastavil vyhubenie babylonských učňov. Arjók zaviedol Daniela ku kráľovi a do popredia sa dostáva jeho osoba, akoby on sa silou mocou usiloval nájsť vhodného človeka pre kráľa. Arjók pripisuje vlastnej osobe to, čo mu vôbec neprináleží. Kráľ však nie je nadšený, ba dokonca nedôveruje Danielovi a oslovuje ho babylonským prímením: **Béltšaccar**. V jeho otázke je pochybovanie: Čoho je schopný jeden zajatec z Judska? Nedôvera však Daniela neznepokojuje, lebo vie ako aj Jozef vedel pred faraónom, Kto koná v skutočnosti: „Jozef odpovedal faraónovi: „Nie ja, len Boh dá uspokojivú odpoveď faraónovi.“ (IMojž 41,16) Jeho znalosti pochádzajú odinakiaľ, a hlavne

pre osoh kráľa prehovoril Boh. Daniel zdieľa s kráľom to, čo on nevie, a teda, že nedisponuje s nijakými zvláštnymi hodnotami, nemá za sebou žiadny kvalifikačný kurz z tejto oblasti, ale „je Boh v nebesiach“, Ktorý chce, aby aj jeho vyvolený sluha vedel, čo sa stane jedného dňa, teda v budúcnosti. Kráľ pred spaním určite uvažoval o budúcnosti a Boh mu to vo sne vysvetlil. Daniel nezamlčuje ani modlitebnú pomoc svojich priateľov. Kráľ svoj sen spojuje s vládárskymi starosťami a tieto problémy boli práve Bohom odhalené. Toto odhalenie sa teda koná pre úžitok znepokojeného kráľa. Videnie, ktoré tu má od Hospodina tento mocný vládár, sa nedá pochopiť rozumom, ale len videním, nazeraním na veci z pohľadu viery, nádeje a lásky. To, slovo, ktoré tu používa pisateľ tejto prorockej knihy sa netýka centra rozmyšľania, ale očí, ktoré hľadajú na Najmocnejšieho. Otvor oči, drahý brat a milá sestra, a zahľad sa, veď *„každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny.“* (Jk 1,17)

29-45. verš

Kráľ videl pred sebou stáť obrovskú sochu. Táto socha mala ľudskú podobu a bola vyrobená z lesklého kovu. Modla alebo socha? Strašný vzhľad s tajomnou hrôzou. Jej hlava bolo zo zlata a nohy mala krehké, veď boli zo železa a z hlíny. Ťažká postava, ktorú rozdrvil jeden kameň bez zásahu ľudskej moci. Tento sen odrážal obavy babylonského kráľa, ktorý si nedávno sadol na trón. Kráľ, ktorý má nerealistické plány a jeho veľkoleposť sa nezhoduje so skutočnosťou. Áno, najväčším problémom mocných je obava, kedy padnú. Mohutný vie, že je nahraditeľný, a veru i v snoch nahradí ho iné kráľovstvo. Kráľ chce vedieť, aké to bude, keď sa mocní bijú. Daniel vo svojej interpretácii sna vrátil dôveru kráľovi. Bol veľmi ostražitý a už pri oslovení kráľa badať jeho opatrnosť. Už samotná zlatá hlava, ktorá bola stotožnená s kráľom je veľavravná, ale... Kráľ je síce silný a veľký, ale nebude žiť naveky. Po zlatom veku, príde obdobie striebra a následne čas bronzu. Hlava, o ktorej sa tak málo hovorí, trup, ktorej obdobia sú dosť dlhé, ale najviac sa do pamäti zaryje obdobie nôh, pretože medzi hrnčiarskou hlinou a železom neexistuje spojivo. Nie je a nebude jednotné. Moc zlata nahradia postupne kráľovstvá, ktoré budú stále a stále zraniteľnejšie. Pevnosť ľudských kráľovstiev je krehká. Moc vynucovania. Moc z donútenia. Moc zo zákazu a povolania. Moc utiahnutého opasku. Symbolika sochy je prekrásna, ale táto socha padne. Upadne do zabudnutia, a to práve uvrhnutým kameňom. Daniel vysvetlil sen kráľa Nebúkadnecara o obrovskej soche. Sen ukázal, čo príde v budúcnosti, a Daniel povedal, že socha predstavuje štyri po sebe idúce ríše. Kniha Daniela v 7. kapitole opisuje ďalšiu víziu, ktorá je s týmto textom paralelná. Daniel vysvetľuje hlavnú pointu Nebúkadnecarovho sna: Kráľovstvá sveta padnú, navyše, Božie kráľovstvo ich zvrhne, len čo Boh ustanoví svoje večné kráľovstvo. Nie človek, ale Boh na nebesiach koná, lebo sny sa nenaplnili, ale

Božie sľuby áno. Syn človeka, to pred zákonníkmi vyjadril takto: *„On sa na nich zahľadel a povedal: „Čo to teda znamená, keď je napísané: Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, stal sa uhoľným kameňom? Každý, kto padne na ten kameň, doláme sa, a na koho ten kameň padne, toho rozmliaždi.“ (Lk 20,17-18)* Toto videnie bolo v Danielových dňoch nevyspytateľné. Na zemi vládli veľké, neprekonateľné ríše. Zdalo sa, že vydržia navždy. Boh však sľúbil, že skončia. Obraz kameňa neskôr použil apoštol Peter na charakteristiku Ježišovej osoby a Jeho diela. On je uhoľným kameňom, ktorým stavitelia pohrdali, ale skrze Neho Boh ustanoví svoje kráľovstvo naveky. Dávidov trón patrí iba JEMU (Lk 1,32). Ježiš učil o Božom kráľovstve – že toto kráľovstvo sa vyvinie z mála a zdanlivo bude bezvýznamné, ale bude rásť. V Knihe Zjavení v 11. kapitole v 15. verši sľubuje: *„Kráľovstvo sveta sa stalo kráľovstvom nášho Pána a jeho Pomazaného a bude kraľovať na veky vekov.“*

46-49. verš

Božia múdrosť vyžarujúca z Danielových slov zmení kráľovu nedôveru na obdiv. Tento úžas sa zmení na velebenie. Daniel sa ocitne v podobnej situácii ako apoštol Pavol a Barnabáš, ktorých v Listre po uzdravení chromého pokladali za bohov (Sk 14,11). Daniel to neodmieta, ale len preto, aby si kráľ uvedomil, koho zastupuje Daniel. Daniel túto poctu prijíma ako poctu jeho Boha. Takto tento pohanský kráľ uctieva Boha, ktorý je v nebesiach. Mocný kráľ sa skloní a pokloní Kráľovi, Ktorý existuje. Obeť, ktorú ponúka Danielovi a skrze neho Hospodinovi je pokrmovou obetou ako sa o tom dočítame v Knihe Ezdráša v 7. kapitole v 17. verši: *„Preto za toto striebro bezodkladne nakúp býky, barany a baránky s príslušnými pokrmovými a nápojovými obetami a obetuj ich na oltári domu vášho Boha v Jeruzaleme!“* Pre kráľa uctiť si Hospodina znamenalo uctiť si jeho služobníka. Kráľ sa teda nevyjadruje, že Danielov Boh je jediný pravý Boh, ale je pre neho jedinečným Pánom, Ktorý vykladal jeho sen. Do svojho srdca si pridá o jedného boha viac, s ktorým mal skúsenosť a uctieva ho. Ako odmenu dostáva Daniel titul: *„najvyšší správca všetkých babylonských mudrcov.“* To je logická odmena pre kráľa, ale Daniel si uvedomuje, že mnoho kompromisov stojí za týmto úradom a práve preto to odmieta. Je to príkladné. Vysoké vyznamenanie a poverenie Daniel odmieta pre seba, ale požaduje ho pre vlastných bratov. Ich modlitebné pozadie je znakom pokory a pomoci. Prímluva za priateľov je najlepší odkaz pre Babylončanov zo strany zajatcov: my sa držíme pokope. Daniel zostáva v kráľových bránach a nerušene chce rozjímať o Božej múdrosti a chce byť ku kráľovi čo najbližšie, keby ho potreboval.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 2. kapitola, 21-40. veršov

„Keď uplynulo osem dní a bolo ho treba obrezať, dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako bol počatý v matkinom lone. Keď uplynuli dni ich

očisťovania podľa Mojžišovho zákona, odniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, lebo Pánov zákon predpisuje, že každý mužský potomok, ktorý otvára život matky, má byť zasvätený Pánovi. A aby obetovali pár hrdličiek alebo dva holúbky, ako káže Pánov zákon. V Jeruzaleme vtedy žil človek menom Simeon. Bol to človek spravodlivý a bohabojný, očakával potechu Izraela a Duch Svätý bol s ním. Duch Svätý mu zjavil, že nezomrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo predpisoval zákon, aj on si vzal dieťa do náručia a velebil Boha slovami: Teraz, Pane, prepustiš v pokoji svojho služobníka podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na zjavenie pre pohanov a slávu pre tvoj ľud Izrael. Jeho otec i matka boli prekvapení slovami, ktoré o ňom počuli. Simeon ich požehnal a jeho matke Márii povedal: Hľa, tento je určený mnohým v Izraeli na pád a na povstanie i na znamenie, ktorému budú odporovať — a tvoju vlastnú dušu prenikne meč —, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc. Vtedy žila aj prorokyňa Anna, dcéra Fanuelova z Ašérovho kmeňa. Mala už pokročilý vek. Keď sa vydala, žila s mužom sedem rokov, potom do osemdesiatich štyroch rokov ako vdova. Neodchádzala z chrámu, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tej chvíli prišla aj ona, velebila Boha a všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema, rozprávala o dieťati. Keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta. Chlapček rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola s ním.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

21-24.verše:

Ježiš je obrezaný v zhode Hospodinových zákonov: „*Na ôsmy deň sa má obrezať chlapcova predkožka.*” (III Mojž 12,3) Ježiš je prijatý do Abrahámovej zmluvy. Teda rodičia sú poslušný aj Božiemu zákonu. Ich dieťa náleží Bohu, kto jeho meno stanovil. Poslušnosť Božej vôli. Toto dieťa je práve naplneným Božieho rozhodnutia a je plné predzvestí, že On naplní zákon a prináša evanjelium života. Ježiš bude konať dielo stanovené Bohom.

Rodičia Ježiša Krista sú chudobní: prinášajú to, čo majú podľa zákona: „*Keď uplynú dni jej očisťovania po synovi alebo dcére, privedie kňazovi ku vchodu do stanu stretávania jednoročného baránka na spaľovanú obeť a holúbka alebo hrdličku na obeť za hriech. [...] Ak nemá ani na baránka, potom nech vezme dve hrdličky alebo dva holúbky, jedného na spaľovanú obeť a jedného na obeť za hriech. Kňaz za ňu vykoná obrad zmierenia a bude čistá.*”

Očisťovanie matky bolo dané zákonom, ale ešte dôležitejšie bolo, aby prvorodené dieťa stálo pred Hospodinom. Zákon si prijal, aby prvorodené dieťa žilo pred Bohom zvláštny a oddelený život zasvätený len Hospodinovi. Hospodin svojou mocnou rukou ušetril prvorodené deti v Egypte. Bol to obrovský životný údel pre

Egyptčanov i Izraelitov. Pre Lukáša je dôležité to, že Ježiš je v chráme. Ježišovi rodičia boli poslušní aj voči svetskej nadvláde, ale dali hold aj Božím zákonom. Poslušnosť rodičov privádza detí do chrámu Božieho. Aké ťažké je vyučovať si srdce k poslušnosti. Aké ťažké je prijať to, že ma Boh učí k poslušnosti aj v rodine.

25-35.verše:

To, čo sa udeje v chráme Božom v Jeruzaleme, to je zázrak Boží a uistenie pre rodičov, že sú na dobrom mieste. Simeon je zbožný muž a žije bezúhonne podľa Božích predpisov. Jeho pôvod je tiež uvedený: Izraelita, ktorý nebojuje za práva národa mečom, ale čaká na naplnenie Božích zaslúbení. Toto uistenie dostal od Ducha Svätého. Tento Duch mu dáva obrovské znamenie, že nezomrie, kým neuvidí Hospodinovho Mesiáša. Tento Duch mu dáva spoznať Mesiáša v osobe malého Ježiša. Neznámy manželský pár sa stáva pre Simeona najväčším darom, lebo v dieťa ovinuté do plienok je Ježiš, Syn Boží. Prorok a Mesiáš sa stretnú. Simeon prijíma nielen do náručia, ale aj do srdca Mesiáša. Pre Neho to už nie je sľúbený, ale prítomný Mesiáš. Aká radosť, aká viera, aká láska, aká štedrosť to vykonala v Jeho živote? Teraz vidí, o čo žiadal celý život. Zástupca Izraela dosvedčuje vlastným slovom evanjelium. Boh sa postaral o jeho život, a Hospodin zariadil i spásu vlastného ľudu. Potrebujeme väčšie uistenie? Potrebujeme širšie rozpätie viery ako vidieť, že ten, kto žili v srdci so zaslúbením, vidí vlastného Spasiteľa? *„Potom [Ježiš] sa obrátil osobitne k učeníkom a povedal: „Blahoslavené oči, ktoré vidia, čo vy vidíte.“ (Lk 10,23)* Čo my vidíme z Božích zaslúbení? Čo dostalo naše srdce od živého Ducha Božieho? Vyčkávať, čakať na Božie kráľovstvo? Vieme my vytrvalo čakať a rozpoznať naplnenie Božích sľubov?

Simeon nakoniec vebí Hospodina za naplnenie jeho zaslúbení. On vie, koho má osloviť: Pane. V tomto oslovení uznáva Božiu zvrchovanú moc nad sebou. Seba opisuje ako poslušného a verného človeka, ktorý všetkým Božím príkazom sa oddal. Prosí o prepustenie zo živote, lebo už jeho oči uvideli všetko, čo mu Boh dal vidieť.

Ďalšie verše veleby sa týkajú Božieho ľudu. Hospodinovu spásu treba ohlasovať, a k tomu si treba prečítať Knihu Skutkov apoštolov.

Osoba Petra: *„Šimon vyrozprával, ako Boh po prvý raz zhliadol a vybral si z pohanov ľud pre svoje meno.“ (Sk 15,14)*

Osoba Pavla: *„Nech je vám teda známe, že táto Božia spása je poslaná pohanom a oni budú počúvať.“ (Sk 28,28)* Spása pre Izrael a pohanov je daná práve v Ježišovi. Spasiteľ, Kristus, Pán je zosobnením nového života. Všetok ľud zahŕňa aj pohanov, lebo Kristus je Pánom nad svetmi.

Údiv a úžas je obsiahnutý i v tomto biblickom úryvku. Skutočnosť, že Ježišovi rodičia majú pred sebou tieto momenty znamená, že obdržali nielen Simeonovo požehnanie, ale aj Božie videnie o dieťatku a o jeho službe. V centre diania je vždy

Ježiš a jeho spásonosná služba pre nás, za nás a namiesto nás. Mária, Ježišova matka ako prostriedok Boží, má svoje miesto a svoju rolu, ale i o Ježišovom páde a povstaní reční prorok Izaiáš, lebo Kristus nebude pre každého Spasiteľom, ale bude i kameňom úrazu a skalou, ktorou pohrdajú. Kameň uhoľný a kameň drahý: kto v živote nenarazí na túto barikádu, nikdy nespozná skutočné odpustenie. Je potrebné, aby srdcia boli zlomené, i srdce matky Ježišovej, lebo len tak sa vie prilnúť k pomoci Božej a k spásne Hospodinovej zjavenej v Ježišovi Kristovi. Matky, teda nezúfajte, Boh vie o každej slze, ale každá slza môže byť pokáním pred Bohom, v ktorej si uvedomujeme vlastné zlyhanie, ale i vlastnú chudobu, ktorá je unesená jedine bohatstvom Božím. Spásne znamenie je jedinečné. Spásne znamenie je výnimočné. Spásne znamenie je častokrát odpor a sila kladená zo strany človeka. Tento odpor zacíti Ježiš už na samom začiatku vlastnej púte na zemi. (Lk 4,16-30)

Tento odpor však neznamená všetkých, len zmýšľanie mnohých srdc. Ak to neprijme Izrael, príjmu to pohania. (viď. Sk 28,27-28) Dieťa i jeho údel, matka dieťa i jej údel, je Boží zámer. Otupené srdce Izraela bude mať za následok cestu viery matky počas pozemského putovania jeho dieťaťa. Mária bude vidieť aké pevné puto je medzi Ježišom a Jeho nebeským Otcom a tento vzťah ani jedno pozemské puto nezmení, hoc ako proti tomu budú bojovať. Máriin životný údel a Ježišov životný údel na seba navzájom zapôsobí a Mária po zmŕtvychvstaní Ježiša Krista pochopí akú misijnú činnosť má vykonávať v novozákonnej cirkvi.

36-40.verše:

Ženské principium je prítomné i pri pozdrave Ježiša Krista. Prorokyňa Anna, ktorej otcom je Fanuel, a pochádza z Ášerovho rodu. Toto postavenie prináležalo len málo ženám v Starom Zákone, ako Miriam (II Mojž 15,20), Debora (Sdc 4,4), Chulda (II Kr 22,14) a Noadja (Neh 6,14). Aj v nej pôsobí Duch Svätý. Nakoniec však prichádza najsmutnejšia správa: žije sama po siedmych rokoch manželstva. Veľmi skoro ovdovela, ale nevzdala to. Odovzdala svoj život Pánovi. Jej vdovstvo nebolo osirelé, ba naopak, o ňu sa postaral Hospodin. Číselný údaj 84 rokov môžeme chápať z viacerých hľadísk. Po prvé, že je to jej vek. Po druhé, že už má nad sto rokov, veď dievčatá vo veku 14 rokov sa vydávali. Svoje vdovstvo zasvätila Pánovi. Nežila v chráme Božom, ale každý deň bola prítomná v chráme. Jej pôst a jej modlitba sa zapáčila Bohu. Chránová zbožnosť. Ako chýba u väčšiny žien i v našom spoločenstve. Chránová zbožnosť, ktorá sa prejavuje práve v nepatrnej službe. Služif Bohu v chráme Hospodinovom, to by mal byť zámer a úmysel každej vdovy, ktorá pôsti a modlí sa. Služba žien. Služba vdov. Služba skôr narodených žien. Vytratili sa ženské spolky a hlavne cirkevné, ktoré nielen dobročinne, ale hlavne nábožne sa chovajú a správajú podľa Písem. Fanuelova dcéra je symbolom ideálnej ženy, ktorá na zemi stratila všetko, ale v nebesiach našla to jedno, ktoré ju poteší.

Práve preto, táto žena nič iné nekoná, len ustavične chváli Boha. Po Márii, po Alžbete, po Zachariášovi, po pastieroch a Simeonovi je tu Anna, ktorá vie, čo znamená vykúpenie Jeruzalema a celého Izraela. Božie zasľúbenie je plné prekvapení, nielen pre chrámové spoločenstvo, ale aj pre Ježišových rodičov.

Ich návrat z Jeruzalema do Nazareta je sprevádzaný nielen zážitkami, ale aj ponaučením, že Boh ich vyhlíadol, a v ich poslušnosti vidieť život iných. Ich mesto je Nazaret, kde Ježiš začne svoju skutočnú službu, ale kde nebude nikdy Spasiteľ, Kristus Pán, ale syn Jozefa. Pre ich neveru nebude môcť nič vykonať, lebo bez viery je ťažké prijať Pána.

Nakoniec ako u Jána Krstiteľa, aj tu vidíme, zmienku o raste dieťaťa. Všetko činí Hospodin. Pozemskí rodičia krmia deti, ale nebeský Otec im dáva vzrast. Božská múdrosť pochádza zhora a táto múdrosť presahuje ľudský rozum. Hospodinova múdrosť a milosť navštívila rodinu Jozefa a obdarila všetkým Ježiša Krista. Vysoká miera múdrosti sa preukáže v chráme v Jeruzaleme, kde dieťa pred zákonníkmi a vykladačmi Písma sa rozhovorie a o Jeho múdrosti, o ktorom nás informuje evanjelista Lukáš, nebude pochybovať ani svet Izraela.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Lebo Božie kráľovstvo je medzi vami.“ (Lk 17,21b) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 354: „Ježiš je Pánom nad svetmi...“

Milena Kolmanová
Modlitba skoro detská

Můj milý Bože, kéž se neztratím Tobě,
pro všechna tajemství, s nimiž jsem se sžila –

jak holubice bílá, tmou zoufalství neuhnanuta,
krunýřem sebetřýzně netiskána, nechť je duše lehká jako mlha,
jež od vteřiny se strácí – a ona rána, tak stará rána, ať nekrvácí.